అహంకారాన్ని ప్రదర్శిస్తూ ఉంటే నీకు జ్ఞానం ఏమిటి అన్నారు. అంటే మనిషి యొక్క అహంకారం ఎన్ని పిచ్చి వేషాలు వేస్తుందో చూడండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 12-02-06, ముప్పర్తిపాడు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈశ్వరుడు మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. మనం శివుడిని ఆరాధించినా, విష్ణువును ఆరాధించినా ఏ మొఖంలో నుండి వెళ్ళినా హృదయంలోనికి వెళతాము. కర్మయోగానికి, జ్ఞానయోగానికి కూడా భక్తి అవసరం. ఈశ్వరుడి రూపాన్ని ధ్యానించుకోవటం, ఆయన లీలలను వినటం ద్వారా మనం పవిత్రులమవుతాము. మనం పెద్దలు చెప్పిన మాటలు, మహాత్ములు చెప్పిన మాటలు శ్రవణం చేస్తున్నాము, వాటిని అధ్యయనం చేస్తున్నాము, కాళ్ళతోటి గుడుల చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నాము, చేతులతో పూజలు చేస్తున్నాము. వీటిద్వారా మనం హృదయంలోనికి వెళుతున్నామా లేదా అనేది చూసుకోవాలి. ఎందుచేతనంటే ఈ జన్మలో అయినా, రాబోయే జన్మలో అయినా, కోటి జన్మల తరువాత అయినా జ్ఞానం అనేది హృదయంలోనే కలుగుతుంది. బాహ్యంగా మీ పరిస్థితులు బాగుండవచ్చును అంతమాత్రంచేత మీకు సుఖం కలుగదు. హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మీకు ఎరుకలోనికి వచ్చేవరకు నిజమైనసుఖం ఎలా ఉంటుందో మీకు తెలియదు. బాహ్యవిషయాలమీద ఆధారపడి మీరు సంతోషం తీసుకొన్నప్పటికి భవిష్యత్‌లో ఇది అంతా దుఃఖంగా మారిపోతుంది. ఎందుచేతనంటే ఇది నిజంకాదు. మనం సంతోషం వస్తే పొంగిపోతాము, దుఃఖం వస్తే కుంగిపోతాము. ఇది పనికిరాదు, ఇది భక్తుడి లక్షణం కాదు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఆ సంతోషం నిజం కాదు, ఆ దుఃఖం నిజం కాదు కాబట్టి సంతోషం వస్తే మనం పొంగిపోకూడదు, దుఃఖం వస్తే కుంగిపోకూడదు.

మనుషులు రకరకాలుగా ఉంటారు, గుణాలు వేరుగా ఉంటాయి, రంగులు వేరుగా ఉంటాయి, ఎవరి పరిస్థితులు వారివి కాని భక్తుడు ఏమి చేయాలి అంటే అన్ని కాలాలలో, అన్ని పరిస్థితులలో అద్వైతభావన విడిచిపెట్టకూడదు. మీలో ఒకరికి ధనం ఉండవచ్చు, ఇంకొకరికి ధనం లేకపోవచ్చు, ఒకరికి బాగా చదువు ఉండవచ్చు, ఒకరికి చదువు లేకపోవచ్చు ఇవన్నీ బాహ్యవిషయాలు, కాని అందరి హృదయాలలో ఉన్న వస్తువు మాత్రం సమానంగా ఉంది, అది భక్తుడు చూడటం నేర్చుకోవాలి, అది నేర్చుకొంటే ఆ వస్తువు యొక్క దయ కలుగుతుంది. ఆ వస్తువు మనకు తెలియబడితే తెలుసుకోవటానికి మనం పనికి వస్తాము కాని బలవంతం చేసి తెలుసుకొనే వస్తువు కాదు. మన అలవాట్లయొక్క వేగం వలన,

గుణాల యొక్క వేగం వలన హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మను మరిచిపోయాము. శరీరానికి రోగాలు వస్తాయి, మనస్సుకు రాగద్వేషాలు వస్తాయి, అవి రెండూ మనం కాదు, అవి ప్రారబ్దంను బట్టి అలా వస్తూ ఉంటాయి. పూర్వజన్మలో అనుభవించిన భోగాలే రోగాల కింద వస్తాయి. మన శరీరానికి అనారోగ్యం వచ్చింది అనుకోండి, అనారోగ్య కారణం తొలగించుకొంటే అనారోగ్యం పోతుంది. మన మనస్సుకు అశాంతి వచ్చింది అనుకోండి. ఏకారణం వలన మనస్సుకు అశాంతి వచ్చిందో ఆ కారణాన్ని తీసేసేవాడు శివుడు, వాడే రుద్రుడు. మనం కానిదానితో తాదాత్మ్యం పొందటం ఇలా అనేక జన్మలనుండి అలవాటుపడిపోయాము. సిగరెట్టు కాల్చటం, పేకాట, తాగుడు ఎలాంటి అలవాట్లో అలాగే మనం కానిది మనం అనుకోవటం ఇది కూడా ఒక అలవాటు. దేహము నేను కాకపోయినా, దేహమే నేను అనుకోవటానికి అలవాటు పడిపోయాము, ఈ అలవాటు కొన్ని వేల జన్మలనుండి వస్తోంది. ఏదో గురువు అనుగ్రహం వలన అందులోనుండి బయటపడాలి కాని లేకపోతే బయటపడలేము. పుస్తకాలు చదవటం వలన ఇది వచ్చేయదు, పరమాత్మ యొక్క దయ ఉండాలి. మన హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు మనకు ఎరుకలోనికి వచ్చేవరకు ఈ అలవాట్లలో నుండి బయటకు రాలేము. ఈ అలవాట్లలోనుండి బయటపడాలి అంటే ముందు మన మనస్సు మనకు సహకరించాలి. బంధంలో పడటానికైనా, మోక్షం పొందటానికి అయినా మనస్సే కారణం. ఆ మనస్సును మనం జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. నీ మనస్సు నీకు అనుకూలంగా ఉంటే నీ విరోధులు కూడా నిన్ను ఏమీ చెయ్యలేరు. మీకు అనారోగ్యం వస్తే మనస్సు సహకరిస్తే పది రోజులలో తగ్గవలసింది నాలుగు రోజులలో తగ్గిపోతుంది.

మనకు భక్తి చాలా ముఖ్యం. శ్రీకృష్ణుడి పట్ల గోపికలు చాలా భక్తిగా ఉండేవారు. విదురుడు గోపికలకు జ్ఞానం గురించి చెప్పటానికి వచ్చాడు. మీరు శ్రీకృష్ణుడి గురించి బెంగపెట్టుకొంటున్నారు. అలా కాదు సాకారంలో నుండి నిరాకారంలోనికి వెళ్ళాలి, సగుణంలో నుండి నిర్గుణంలోనికి వెళ్ళాలి. కృష్ణుడు అంటే కేవలం ఆ శరీరం కాదు, ఆత్మ, అది మీరు అర్థం చేసుకోవాలి అని చెప్పటానికి విదురుడు వచ్చాడు. మీరు ఇలా కృష్ణా కృష్ణా అని అనుకోవటం కాదు, తత్త్వం తెలుసుకోవాలని విదురుడు వచ్చి గోపికలకు చెప్పాడు. గోపికలు ఏమన్నారు అంటే నువ్వు చెప్పే మాటలు వినేవారు ఎవరూ ఇక్కడ లేరు, ఎందుకు నీకు నోటి దండగ, మాకు కాలం దండగ అన్నారు. నువ్వు ఏదో పండితుడవని నువ్వు అనుకొంటున్నావు, ఇది అంతా టైము వేస్టు అని మేము అనుకొంటున్నాము. నువ్వు ఏదో చెపుతున్నావు, మాకు చెవులు ఉన్నాయి కాని వినటానికి లోపల మనస్సు ఉండాలి, ఆ

మనస్సును మేము ఎప్పుడో కృష్ణుడికి ఇచ్చేస్తే ఇంక నువ్వు చెప్పిన మాటలు ఎవరు వింటారయ్యా? వెళ్ళిరా! అన్నారు గోపికలు. మా మనస్సు మా దగ్గర లేదు, కృష్ణుడి దగ్గర ఉంది. మేము కృష్ణుడి చుట్టూ తిరిగాము అని తెలియని వారు అనుకొంటారు. కృష్ణుడు అంటే ఆత్మ, ఆత్మ చుట్టూ తిరిగాము. నేను, నాది అనుకోవటం అజ్ఞానం, ఇది అంతా ఈశ్వరుడిదే. ఉన్నది ఆయనే అనుకొంటే జ్ఞానం అంతకంటే ఏమీ లేదు అన్నారు రామకృష్ణుడు. మనం నేను, నేను అనేది ఒక పెద్ద జబ్బు. కొంతమంది ఏమి చేస్తారు అంటే ఆ నేనును పోగొట్టుకొనే ప్రయత్నం చేయకపోయినా ఫరవాలేదు, ఆ దొంగనేనును అస్తమాను పొగుడు కొంటూ ఉంటారు, దాని వలన అది పెరిగిపోతుంది, అంటే జబ్బును పెంచేసుకొంటున్నారు, అది చాలా ప్రమాదం. దానం ఇవ్వటం వేరు, ఇచ్చాను అనుకోవటం వేరు. ఇస్తే ప్రమాదంలేదు, ఇచ్చాను అనుకోవటంలో ప్రమాదం ఉంది, దాని వలన దొంగనేను పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఇవి అన్నీ మనం సూక్ష్మంగా ఆలోచించుకోవాలి. దానం చేసి దొంగనేనును పెంచుకొంటాము అనుకోండి దానివలన పుణ్యం రావచ్చు, అనుభవిస్తే అది పోతుంది.

ఉద్ధవుడు గోపికల దగ్గరకు వస్తాడు. వీరికి ఆత్మజ్ఞానం గురించి చెపితే ఎక్కటం లేదు, శివుడు కైలాసంలో ఉంటాడని, విష్ణువు వైకుంఠంలో ఉంటాడని పురాణాలు చెపుదాము అనుకొని కైలాసంలో ఇటువంటి సుఖాలు ఉంటాయి, వైకుంఠంలో ఇటువంటి సుఖాలు ఉంటాయి, స్వర్గలోకంలో ఇటువంటి భోగాలు అనుభవించవచ్చు అని గోపిలకలతో చెపుతూ ఉంటే గోపికలు ఏమంటున్నారు అంటే నువ్వు చెప్పినది నిజమే, వైకుంఠంలో చాలా సంతోషం ఉంది, కైలాసంలో చాలా సుఖం ఉంది కాని అంతకంటే ఎక్కువ సుఖం, సంతోషం ఇక్కడ మేము పొందుతూ ఉంటే నీ వైకుంఠం, కైలాసం ఎవరికి కావాలి, నువ్వు కూడా మోసుకొని వెళ్ళు అన్నారు. ఎవరి దగ్గరో ఒక రూపాయి ఉంది అనుకోండి మనం ఒక పైసా ఇస్తే వాడికి ఏమీ అనిపించదు. వాడి దగ్గర ఉన్న రూపాయిలో ఆపైస ఎన్నో వంతు. మేము అనుభవించే పరమశాంతిలో, పరమసుఖంలో నీ వైకుంఠం గొడవలు, కైలాసం గొడవలు ఏమిటి, వాటిని నీ కూడా తీసుకొని వెళ్ళు అని చెప్పారు. ఇది అంతా స్వప్నం అన్నాడు ఉద్ధవుడు. ఒకవేళ నిజంగా స్వప్నం అయినా మేము చూసేది కృష్ణుడినే అని చెప్పారు. జాగ్రదవస్థలో చూసేది కృష్ణుడినే అన్నారు. మేము స్వప్నం స్వప్నంలా చూడటం లేదు, స్వప్నంలో కృష్ణుడినే చూస్తున్నాము అన్నారు గోపికలు, అంటే వారు మహాయోగులు. ఉద్ధవుడికి మనస్సులో నేను చాలా భక్తుడిని అని ఉండేది. కృష్ణుడు ఏమి చేసాడు అంటే నాకు ఈ మధ్య గోపికలను చూడటానికి టైము ఉండటం లేదు, వారు కూడా భక్తులు, నువ్వు వెళ్ళి గోపికలను పలకరించు

అని ఉద్ధవుడిని పంపించాడు. ఆ గోపికలను చూసిన తరువాత మనకున్న భక్తి కూడా భక్తికాదని తెలిసింది, అది కృష్ణుడు చేసిన మాయ. మంచివారికి, చెడ్డవారికి తేడా ఏమిటి అంటే మంచివారు నీది నీదే, నాది కూడా నీదే అని చెపుతారు. చెడ్డవారు నాది నాదే, నీది కూడా నాదే అంటారు. ఇదే మంచివారికి, చెడ్డవారికి తేడా అని రామకృష్ణుడు చెప్పారు. భగవంతుడు మనకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా, ప్రేమగా చేసుకొంటూ వెళ్ళాలి. అవసరం లేని పనులు చేయకూడదు, అవసరం లేని మాటలు మాట్లాడకూడదు. మనకు భగవంతుడు తెలియకపోయినా దేహము, మనస్సు తెలుస్తోంది కదా, వీటిని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించు కొంటూ, మన మాట, పనులు నిర్మలంగా ఉండేలా చూసుకొంటే మనకు సాత్వికబుద్ధి కలుగుతుంది. మనం రైల్వేస్టేషన్‌కు వెళ్ళకుండా రైలు ఎక్కలేము. పాలకొల్లు, నర్సాపురం మధ్య రైలు వెడుతూ ఉంటే మనం మధ్యలో చెయ్యి పెడితే రైలు ఆగదు, మనం స్టేషన్‌కు వెళ్ళి రైలు ఎక్కాలి. అలాగే మనం సాత్వికబుద్ధి లేకుండా స్వర్గరాజ్యంలోనికి ప్రవేశించలేము. ధనం సంపాదించుకొనేటప్పుడు ఎంత శ్రద్ధగా సంపాదించుకొంటున్నారో, విద్య నేర్చుకొనేటప్పుడు ఎంత శ్రద్ధగా నేర్చుకొంటున్నారో అలాగే సాత్వికబుద్ధిని అంత శ్రద్ధగా నేర్చుకొంటేనే అది వస్తుంది.

మన పని మనం శ్రద్ధగా చేసుకోవాలి, రియాక్షన్ తగ్గించుకోవాలి, మీ నిదానంలో మీరు ఉండాలి. కొంతమంది చాలా నిర్మలంగా, స్టడీగా ఉంటారు, వారికి పవిత్రత కలుగుతుంది. మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు ఎంత పవిత్రంగా ఉందో అంత పవిత్రత మనకు వస్తేగాని అది మనకు ఎరుకలోనికి రాదు. నువ్వు చేసే పని నిర్మలంగా చేసుకో, అపేక్ష వద్దు. వచ్చేదేదో వస్తుంది, రానిదేదో రాదు. మన చేతులు పని చెయ్యటానికే పనికి వస్తాయి, ఫలితం భగవంతుడు చేతిలో ఉంది. భగవంతుడు ఏమి చెపుతున్నాడు అంటే నీ పని ఏదో నువ్వు చెయ్యి, నాపని జోలికి రాకు. నీకు అడగాలి అని ఉంటే అడుగు. నేను ఇచ్చినా ఇవ్వకపోయినా నిర్మలంగా ఉ ండు, రియాక్టు అవ్వవద్దు. నీ బుద్ధి పక్వానికి రాలేదు అనుకో ఒకోసారి నువ్వు అడిగింది ఇవ్వను, ఇస్తే పాడైపోతావు అందుచేత ఆపుచేస్తాను అంతేగాని నీమీద ఇష్టం లేకకాదు పేకాట ఆడేవాడికి భగవంతుడు దర్శనం ఇచ్చి ఒక లక్ష ఇచ్చాడు అనుకోండి, ఆ లక్ష తీసుకొని వెళ్ళి పేకాటలో పెట్టేస్తాడు. ఆ అలవాటు పెరిగిపోతుంది. దరిద్రం నేర్పేపాఠాలు కూడా ఉంటాయి. అందుచేత ఇచ్చే వాడికి ఎందుకు ఇస్తున్నాను, ఇవ్వని వాడికి ఎందుకు ఇవ్వటం లేదు అది నేను చూసుకొంటాను, ఆ గొడవ నీకు వద్దు. నువ్వు అడిగింది ఇవ్వలేదు అనుకో నా మీద ప్రేమ తగ్గించుకోవద్దు, ఇవ్వకపోవటం కూడా నీ గురించే అని అర్థం చేసుకో అని పరమాత్మ

చెపుతున్నాడు. మీ కోరికలు నెరవేరకపోయినా మీరు భగవంతుడిని ధ్యానించటం, ఆయన నామాన్ని స్మరించటం మానరు అనుకోండి, మీకు భగవంతుడి మీద ఉన్న భక్తి తగ్గటంలేదు అనుకోండి, ఆయన మీద ప్రేమతగ్గటం లేదు అనుకోండి వీరుకదా నా భక్తులు అని అప్పడు ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. మీరు సబ్జక్టు విసరు అనుకోండి, దేవుడికి నమస్కారం పెట్టి వెళ్లిపోతారు అనుకోండి, మనస్సు పైపొర కొంతబాగానే ఉన్నట్లు ఉంటుంది కాని లోపల పొరలు సబ్జక్టు శ్రవణం చేయకపోతే బాగుపడవు. శ్రవణం చేయటమే కాదు మననం చేయాలి. మీరు చెవులతో విన్న దానిని హృదయంలోనికి పంపాలి, అప్పడుగాని బాగుపడరు, జ్ఞానం హృదయంలోనే కలుగుతుంది. మన బట్టలమీద దుమ్ముపడితే దులిపేసుకొంటాము అలాగే మనస్సులో చెడువాసనలు ఉంటే దులిపేసుకోండి. మనస్సులో చెడ్డ వాసనలు ఉండటంలో ఆశ్చర్యం లేదు, దాని గురించి తెలుస్తోంది కదా, దానిని ప్రయత్నం చేసి తొలగించుకోవటంలోనే గొప్ప ఉంది అంటున్నాడు పరమాత్మ. చెడ్డవాసనలను గుర్తించి వాటిని తొలగించుకొంటే ఉన్నతమైన స్థితిని, ఉదాత్తమైన స్థితిని ఇప్పడే ఇక్కడే పొందుతావు. నీకు ద్వేషం వస్తోంది అనుకో, అది నాకు తెలియకపోయినా నీకు తెలుస్తుంది కదా, దానిని ప్రయత్నం చేసి తొలగించుకోవటంలోనే నీ సాధనాబలం ఉంది, వాటిని తొలగించుకొంటే నీవు ఉన్నతస్థితికి ఎదిగి వెళ్లిపోతావు. గాంధీగారు ఎక్కువగా బయటశుద్ధి, లోపలశుద్ధి అని రెండు మాటలు చెప్పేవారు. శరీర శుద్ధికి నీరు ఉండాలి, బుద్ధి శుద్ధి అవ్వాలంటే ప్రార్థన ఉండాలి. అస్తమాను లోకంలో గొడవలు చెప్పకొంటూ కూర్చోవటం కంటే ఒక గంట భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తే భౌతికంగాను, ఆధ్యాత్మికంగాను లాభం పొందుతారు అని గాంధీగారు చెప్పారు.

హృదయంలో ఉన్న వస్తువుకు హద్దులు లేవు. ఏదో ఒక దేశంలో ఉండి ఇంకో దేశంలో లేకపోవటం కాదు, అది అంతటా ఉంది, అయితే ఈ హద్దులు ఎవరు తీసుకొని వస్తున్నారు? మనస్సే తీసుకొని వస్తోంది. ఇది నా దేశం, అది పరాయి దేశం, వీడు నావాడు, వాడు పరాయివాడు ఈ గొడవలన్నీ మనస్సే తీసుకొని వస్తోంది, ఆ మనస్సు గొడవ వదిలించుకో. లోపల ఉన్న చైతన్యానికి హద్దులు లేవు, అంతా తానే. మావూరికి మురికి కాలువలు తవ్వించండి అంటారు. మా ఊరు, మా శరీరం, మా ఇల్లు అంటారు ఇది అంతా మనస్సు యొక్క గోల, ఈ గొడవలలో మనస్సు తగుల్కొంటోంది, అలా తగుల్కొని అక్కడ ఆగిపోతుంది, కొన్నివేల జన్మలు ఇలా ఆగిపోతుంది. ఈ మనస్సును అతిక్రమిస్తేనేగాని, దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెడితేనేగాని నీకు లోపల ఉన్న చైతన్యం అనుభవంలోనికి రాదు. హద్దులు కల్పించేది మనస్సు, దాని పెంట వదిలించుకొంటేగాని హద్దులులేని వస్తువు మీకు అనుభవంలోనికి రాదు. కొంతమంది పని

మనుషులకు ఎందుకు పనికి రానివి పెడతారు. రాబోయే జన్మలలో అటువంటి వస్తువులే మీకు పెట్టిస్తాను అంటున్నాడు పరమాత్మ. పెట్టించటమే కాదు, మీ నోటితో తినిపిస్తాను అంటున్నాడు. మీరు తినేవి పని మనిషికి పెట్టవచ్చు, మీకు పనికి రానివి అన్నీ పని మనిషికి పెట్టటం ఏమిటి? ఇవి భక్తుడి లక్షణాలు కాదు అంటున్నాడు పరమాత్మ. అవసరం లేని పనులు, ఆడంబరం కోసం చేసే పనులు వదిలెయ్యండి. పని చేస్తే హృదయపూర్వకంగా చేయండి, పని చేసేసి ఏడవకండి, మీరు ఏదైనా పనిచేస్తే, ఆ క్షణంలో మీకు మరుపు వచ్చేయాలి. చేసి మర్చిపోతే మనస్సులో వాసన పడదు, వాసన లేకపోతే పునర్జన్మ లేదు. మీరు గాలి పీల్చుకొంటున్నారు, గాలి పీల్చుకొంటున్నామని జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటున్నారా? లేదు, మీరు పని కూడా అలా చెయ్యండి, అప్పుడు మీ మనస్సులో వాసన పడదు. సృష్టికి యజమాని భగవంతుడు, ఆయనకు తెలియకుండా ఏ సంఘటన జరుగదు. మీకు ఇష్టంలేని సంఘటనలు జరిగినా ద్వేషించకండి, దూషించకండి, అది ఈశ్వరసంకల్పం అనుకోండి, మీరు సహించే స్వభావం నేర్చుకోండి, నువ్వు సహించటం నేర్చుకొంటే నీకు సత్వగుణం కలుగుతుంది, సత్వగుణం నీకు మోక్షానికి దారి చూపిస్తుంది.

ఇప్పుడు మీరు ఇక్కడ కూర్చొన్నారు అనుకోండి, మనస్సు ఇక్కడ సబ్జక్టు మీద ఉండాలి. ఇక్కడ కూర్చొని అస్తమాను ఇల్లు తలపెట్టుకొంటూ ఉంటే, ఇంటి మీద అంత మోహం ఉంటే ఇంక నీకు సబ్జక్టు ఏమి అర్థమవుతుంది. మీకు ఇల్లు ఉంది, అందులో ఉండండి అంతేగాని అస్తమాను ఆ ఇంటి గొడవలో ఉంటే, దాని మీద మమకారం పెట్టుకొంటే మీరు స్వరూపానికి దూరమయిపోతారు. ఆ ఇల్లు మనమే కట్టాము అనుకోండి మనం చనిపోయాక ఆ దేహాన్ని అందులో ఉండనిస్తారా? ఉండనివ్వరు. నువ్వు చనిపోయాక ఆ ఇల్లును నీకూడా తీసుకొనివెళ్ళనిస్తారా? లేదు. ఆ ఇల్లే కాదు, పొలం కాదు, డబ్బు కాదు, చివరకు నీ ఇంట్లో బట్టలు కుట్టే చిన్న గుండుసూదిని కూడా నీ కూడా తీసుకొని వెళ్ళలేవు అంటాడు గురునానక్. మనిషి అయ్యాక ఏదో ఊరిలో, ఏదో ఇంటిలో ఉంటాడు. వాటి మీద మమకారం పెట్టుకొంటే ఆ మమకారం తొలగించుకోవటానికి మరల సాధన చెయ్యాలి. 24 గంటలు నీ మనస్సును పుండుచేసుకొంటూ ఉంటే నీవు నాకు భక్తుడివి ఎలా అవుతావు. నాకు భక్తుడవు కాదు అనుకో నాకు ప్రియుడవు ఎలా అవుతావు, నాకు ప్రియుడవు కాకపోతే నా స్వరూపం నీకు ఎలా దొరుకుతుంది. నీవు పనిచేసేటప్పుడు చేతులు పనిమీద, నీ మనస్సు నామీద ఉంటే, నన్ను స్మరించుకొంటూ పనిచేస్తూ ఉంటే నీ బుర్రలో ఉన్న దోషాలు, పాపపు ఆలోచనలు ఉంటే అన్నీ బయటకు పోతాయి అంటున్నాడు పరమాత్మ. సాధన చేస్తే పాపపు

ఆలోచనలు, బలహీనతలు ఎలా పోతాయో గురువు శిష్యుడికి బోధిస్తున్నాడు. ఆ బోధ అంతా విని వెళ్ళి గురువును ముట్టుకొన్నాడు. నిన్ను ముట్టుకొన్నాక అన్నీ పోయినాయి ఇంక సాధన ఎందుకు అన్నాడు. నిప్ప మీద మిడతలు పడ్డాక ఆ మిడతలు బతుకుతాయా? నిన్ను ముట్టుకొన్నాక నాకు పాపాలు ఏమిటి అన్నాడు అంటే పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం. మీరు శ్వాస మీద ఆధారపడి బతకకండి, విశ్వాసం మీద ఆధారపడి బతకండి అన్నారు గాంధీగారు. శ్వాస ఇవాళ ఉంది రేపు పోవచ్చు కాని విశ్వాసం అలాకాదు, అది రాబోయే జన్మకు కూడా వస్తుంది.

ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! భౌతికమైన ప్రేమలలో తల్లి ప్రేమ గొప్పదికాని నీ ప్రేమ ముందు తల్లి ప్రేమకూడా సరిపోదు, నీ ప్రేమ ముందు తల్లి ప్రేమ కూడా ఒక ప్రేమా! అంటే గురువు యొక్క దయ ఒక్కసారి మనకు కలిగితే మన జీవితాన్ని ఎలా నడిపించాలి, ఎప్పుడు మన జీవితాన్ని మలుపు తిప్పాలి, ఎప్పుడు మనకు మోక్షాన్ని ప్రసాదించాలి అంతా ఆయనే చూసుకొంటాడు. మన చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా, సహనంతో, ప్రేమతో చేస్తూ ఉంటే ఆయన చేతిలో ఉన్న పని గురించి మనం జ్ఞాపకం చేయనక్కరలేదు, ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా చేయాలో ఆయనే నిర్ణయించుకొంటాడు, వాడే ఈశ్వరుడు. సూర్యుడు ఉదయిస్తేనే గాని చీకటి బయటకు పోదు. అలాగే ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా మనలో ఉన్న అజ్ఞానం బయటకు పోదు. మీకు బాహ్యపరిస్థితులు అన్నీ బాగున్నా గర్వం తెచ్చుకోవద్దు. గర్వం ఎప్పుడైతే వచ్చిందో పతనం ప్రారంభమవుతుంది. మీ కళ్ళలో దోషం వస్తే గుడ్డితనం ప్రారంభమవుతుంది, మనస్సులో మమకారం పెరుగుతూ ఉంటే మనస్సుకు గుడ్డితనం పెరుగుతుంది. నా మాటయందు నీకు గౌరవం ఉంటే, నా ఇష్టాన్ని నీ ఇష్టంగా చేసుకొంటే, నా నామాన్ని స్మరిస్తూ ఉంటే, నన్ను ధ్యానిస్తూ ఉంటే ఎటువంటి బుద్ధిని నీకు ఇస్తే మోక్షం కలుగుతుందో అటువంటి బుద్ధిని నాచేతితో నీకు ప్రసాదిస్తాను, నీ పాడుబుద్ధిని తీసేసి సద్బుద్ధిని, సహృదయాన్ని కలుగజేసే బాధ్యత నాది అంటున్నాడు పరమాత్మ.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 19-04-06, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఏకాంతవాసం, సహవాసం, ఉపవాసం ఇవన్నీ మంచివే. ఉపవాసం శరీర ఆరోగ్యానికి, సహవాసం మానసికఆరోగ్యానికి, ఏకాంతవాసం మన మనస్సులో ఏముందో మనం తెలుసుకోవటానికి సహకరిస్తాయి. మనకు కోరికలు లేకపోతే ఏకాంతంగా ఉండగలము. ఏకాంతవాసంలో మనం భగవంతుడిని ఉపాసించటం వలన ఏకాగ్రత పెరుగుతుంది. మీరు సబ్జక్టు అర్థం చేసుకొంటే ఈ జన్మలోనే తరించగలరు, సబ్జక్టు అర్థం చేసుకోకుండా సాధన